Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

catulis cōparat. Mensa quoq; ē scriptura scā de
qua catuli ñ crustas de pane puerorū edunt sed
micas. qi conuersi ad fidē q̄ erant ingentib; de
specti ñ uterere supficiē inscripturis s; spiritale
sensū quo pficere possunt inquirunt. & hoc sub
mensa dnorū dū uerbis sacri eloquii humiliter
subdūt cuncta sui cordis & corporis officia ad
implenda diuina p̄cepta supponunt.
O mulier: magna ē fides tua & rel. Inhac mulie 8
re fides laudatur gentiū que mox ad p̄dicationē
aplorū pfectā sibi suisq; optinebat salutē. Et sa
nata est filia eius ex illa hora. Propt̄ humilē fide
teq; sermonē matris demonii deseruit filiam.
Ubi datur intellegi qd̄ pconfessionē & fide paren
tū in baptismo ad diabolo liberantur paruuli qui
nec pse sapere aliqd̄ possunt boni aut mali.
Et cū transissē inde inde uenit secus mare galilee
& ascendens in montē sedebat ibi. id ē pacta dis
pensatione salutis gentiū pp̄dicatores iudeam
reuertetur: Ascendit in montē puocans nos
ad celestia. sedebatq; ibi monstrans in celestib; re
quiem esse querenda. Et accesserunt turbe multe
habentes secū mutos & rel. Sedente q̄ dno in
monte hoc est gloriose in arce celorū regnante.
turbe fidelium deuota mente accedunt. & secum